

זקן ציחו המושל בכל אשר לו, פירש"י דבוק זקן של
 ציחו, כ' החכם ר' וואלק היידנהיים, כי ה' לו
 לנקוד זקן ציחו בסגול כי זקן הוא לשון זקנה הדציקוס
 שלו זקן על מושקל ירק, אבל זקן שהוא לשון סער זקנו
 הדבוק

הדבוק זקן זקן כמו זקן אהרן א"כ הבא לקאי חזקנה ממש
וכקוע זקן הוא חידוש ע"כ הולך רש"י להאריך ולפרש
אלו דברי, וכל טעם השינוי הזאת דבזר בחזתי צחק"א
צחאי דאחכ"ל זקן זה שקנה חכמה אפי' יניק וחכים
היינו שהזקנה לו צקנין לא בעלמותו שהרי הוא יניק
אלא שאלא כרים' צדעת הזקני' אשר מרוב ימים דיצרו
והוא קנקן חדש מלא ישן הרי הוא זקן צקנין לא בעלם
וכ"ל דאליעזר עצד אצרהם צחור הי' אך אצרהם זקן
צא צימי' ואליעזר זקן ציתו המושל בכל אשר לו כל
מה שהשיג צזקנת ימיו למד הוא ממוכו והי' צצחרותו
זקן ציתו לכן איכנו כקוד צנקודת זקן ממש אללא צנקודת
סער זקנו כח"ס רמז"ס צפי' המעשה דראצ"ע דהו"ל
חמני קרי דרי חירי צזקניה שזה צא לו צטצע ע"י עיוכו
חמיד, וה"כ דכוותי' צאליעזר ע"כ נקוד זקן, וכזר אחרתי
דצרי הרמז"ס הללו איכן סותר' דצרי תלמודינו שנעשה
לו כס, כי לפענ"ד צטצע שכל חמני ישראל יתחווירו
זקניהם מרוב עיוכס ואפיקת הליחות, אללא צהשגחת
הצורא כותן התורה ית"ש לא כהתה עינס ולא יכוס
ליחותם ע"י חולשת התורה וקוי ד' יחליפו כח, אך ראצ"ע
כשרלה הקצ"ה שיתמנה לכסיא קילק הכס והניחו צטצעו
ונתחווירו, ונתלצו שערותיו מאלא לפי הליכות כל החכמים
הזה זה כס שיתלצו שערותיו ולפי טצע העולם איכנו
כס, ולדקו דצרי הש"ס וגם דצרי הרמז"ס: